

Leven in de Goddelijke Wil – Lage Landen

Maart(feest van het FIAT) 2020

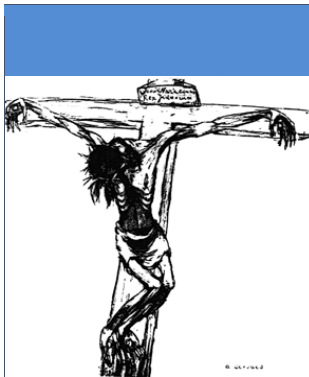

*De Dienares Gods
Luisa Piccarreta*

25 MAART – FEEST VAN HET FIAT

Maria – Zij bezat de bron van al het goede van de Zon van de Goddelijke Wil, de Zon die de eenheid van het Licht bezit: *“Dit is de reden waarom Zij, meer nog dan de zon, aan allen licht kan geven. Tussen Haar en de Allerhoogste Majesteit was er nooit nacht of enige schaduw maar altijd volop dag. Daarom liet deze eenheid van Licht van Mijn Willen op elk moment heel het Goddelijke Leven in Haar vloeien. Dit gaf Haar zeeën van licht, vreugde, geluk en Goddelijke kennis, zeeën van schoonheid, glorie en liefde. En als in triomf bracht Zij haar Schepper al die zeeën als die van Haar om Hem haar liefde te betuigen, haar aanbidding, en Hem op haar schoonheid verliefd te doen worden. En de Godheid liet nog andere nieuwe en mooiere zeeën vloeien. Zij bezat zoveel liefde dat Zij voor allen kon liefhebben, aanbidden en voldoening geven. Haar kleinste akten - in de eenheid van dit Licht - stegen uit boven de grootste akten en alle akten van alle schepselen samen. Daarom kunnen de opofferingen, de werken en de liefde van alle andere schepselen, in vergelijking met de akten van de soevereine Koningin, vlammetjes worden genoemd tegenover de zon, waterdruppeltjes tegenover de zee. En zo kon Zij, krachtens de eenheid van Licht van het Verheven Willen, over alles triomferen, haar Schepper Zelf veroveren en Hem tot Gevangene maken in haar moederschoot.”* (dl 19, 31.5.1926)

DE VIERENTWINTIG UREN VAN DE PASSIE VAN ONZE HEER JEZUS CHRISTUS

Eerste deel van de tekst die zou worden gebruikt tijdens onze
Passienamiddagen 2020

uit het BOEK VAN DE HEMEL, deel 13 (19.11.1921)

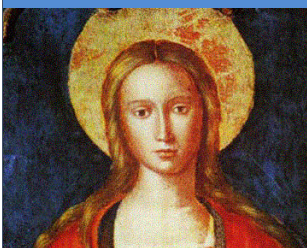
Jezus' tweevoudige steun in Getsemane

Ik hield mijn Jezus gezelschap tijdens Zijn doodsangst in de Tuin van Getsemane. Voor zover als ik kon voelde ik met Hem mee, drukte Hem innig aan mijn hart en probeerde Zijn dodelijk zweten af te vegen. En mijn beminnelijke Jezus zei met een zwakke en gebroken stem: *“Mijn dochter, Mijn doodsangst in de Hof was moeilijk en pijnlijk, misschien nog pijnlijker dan die van het kruis. Immers, indien dit laatste de voltooiing en de triomf was over allen, was deze hier in de Hof het begin, en het kwaad laat zich meer voelen bij het begin dan op het einde. In deze doodsangst was de meest hartverscheurende pijn het moment dat alle zonden, een voor een, voor Mij kwamen. Mijn Mensheid begreep hun enorme omvang en elke misdaad droeg het zegel ‘dood aan een God’, gewapend met het zwaard om Mij te vermoorden. Voor de Godheid leek Mij de zonde zo afschuwelijk, zelfs erger dan de dood zelf. Alleen al bij het begrijpen van wat zonde betekent, voelde Ik Me sterven en stierf Ik werkelijk. Ik aanriep Mijn Vader, maar Hij was onverbiddelijk. Er was zelfs niet een enkel iemand om Me te helpen voorkomen dat Ik zou sterven. Ik riep het uit naar alle schepselen om met Mij medelijden te hebben, maar tevergeefs. Mijn Mensheid kwijnde weg en Ik stond op het punt de uiteindelijke doodslag te ontvangen.*

Weet je wie de terechtstelling verhinderde en Mijn Mensheid ondersteunde zodat Ik niet stierf?

De eerste was Mijn onafscheidelijke Mama. Wanneer Zij Mij om hulp hoorde roepen, haastte Zij zich naar Me toe en ondersteunde Mij. Mijn rechterarm leunde op Haar. Bijna stervend keek Ik Haar aan en Ik vond in Haar de onmetelijkheid van Mijn volkomen Wil – zonder ooit een breuk tussen Mijn Wil en de Hare.

Mijn Wil is Leven. Gezien de Wil van Mijn Vader onwrikbaar was en Mijn dood er kwam door schepselen, was er een ander schepsel die Mij leven gaf - een Schepsel die het Leven van Mijn Wil bevatte: Mijn Mama. In het wonder van Mijn Wil ontving Ze Mij en liet Mij geboren worden in de tijd. Nu gaf Zij Mij een tweede keer Leven om Mij het werk van de Verlossing te laten volbrengen.

Vervolgens keek Ik naar links en vond de kleine dochter van Mijn Willen. Jou zag Ik het eerst, gevolgd door de andere kinderen van Mijn Wil. Daar Ik Mijn Mama bij Me wou als de eerste schakel van barmhartigheid - waarvoor Wij voor alle schepselen de deuren moesten openen - wilde Ik met Mijn rechterarm op Haar leunen. Jou wou Ik als de eerste schakel van rechtvaardigheid, om te verhinderen dat die zich op alle schepselen zou neerwerpen, zoals zij het verdienen. Daarom wilde Ik met Mijn linkerarm op jou leunen, zodat jij die samen met Mij zou ondersteunen. Met deze twee steunen voelde Ik hoe Ik Mijzelf opnieuw leven gaf. En alsof Ik niets had geleden liep Ik met stevige tred Mijn vijanden tegemoet. Bij alle pijnen die Ik tijdens Mijn Passie doorstond, waarvan vele in staat waren Mij te doden, verlieten deze twee steunen Mij nooit. Wanneer zij Mij zo goed als stervende zagen, ondersteunden ze Mij met Mijn Wil die zij bevatten, en schonken Mij als het ware vele teugjes leven.

*Huis van de Goddelijke Wil
Varendriesstraat 30
B 9031 Drongen*

O, de wonderen van Mijn Willen. Wie kan ze ooit tellen of hun waarde berekenen? Daarom heb Ik wie van Mijn Willen leeft zo lief. Ik herken in hem Mijn evenbeeld, Mijn edele trekken en hoor Mijn eigen adem en stem. Indien Ik hem niet liefhad, zou Ik Mezelf bedriegen. Ik zou als een vader zijn zonder nageslacht, zonder het indrukwekkende gevolg van zijn hofhouding, zonder de kroon van zijn kinderen. En indien Ik geen nageslacht had, geen hofhouding, geen kroon, hoe zou Ik Me dan Koning kunnen noemen? Mijn koninkrijk wordt dus gevormd door wie in Mijn Wil leven. Uit dit koninkrijk kies Ik de Moeder, de Koningin, de kinderen, de dienaren, het leger en het volk. Ik ben alles voor hen en zij zijn alles voor Mij."

www.luisapicarreta-goddelijkewil.org